

מאיד ליכשיץ

תמונה אחת שווה אלף מילים
אלף תמונות לא יזיזו שר אחד מכיסאו.
סע וטייל ברחבי ישראל
סע באוטובוס ותגיע שלום לתהום.
זהירות! סיבוב מסוכן
הפנייה שמאלה אסורה למדינה.
נא לא לעשן
הרכב הציבורי בנוי מחומרים דליקים.
נגדע את היד
לא להוציא ראש וידיים החוצה.
על גופתי המתה
יקללו את כבוד ממלא-מקום ראש-הממשלה בהלוויה.
החיים נמשכים
כמו גם קטל היהודים בכבישים.
יהיה טוב
הבטיח המחבל הפצוע לרופא ולאחות.
כוחנו באחדותנו
לחש השר ללא תיק לכורסתו.
הפאשיזם לא יעבור
שרקו צמיגי אוטובוס הדמים שחצוה את מעקה הביטחון.

מוכיחה דווקא את אולת'ידיה של השיטה הצבאית, לעומת המדינית, אינו יודע מהי האמת. אל"ן, הגוף הלוחם של פל"ן, הוכס למעשה עליידי צנחני הליגיון, צנחני הח"ה, הקומנדו האווירי, גורד'המחץ ה-11, מומחי החתרנות הנגד-טרוריסטית הכחולים, יח"י רבות לעצמאותם: אנו לא נוכל להרשות לעצמנו כי דודנינו הפלסטינים האמונים על שמירת זכויות האדם וסיעת תומכיהם יכחי' דונו. אנו לא התייאשנו.

אגב. מי שסבור כי 'דוגמא האלג'רית' השמרת האויב.

במקום שבו צפוי ממילא גינוי בשל גירוש שמונה טרוריסטים, נצטרך לשקול, ומייד לבי' צע, גירוש של 800 מנהיגים. הקאבילים באלג'יריה יכולים אולי להרשות לעצמם כי אחיהם הערבים ירכאום, לאחר שתרמו כה' רבות לעצמאותם: אנו לא נוכל להרשות לעצמנו כי דודנינו הפלסטינים האמונים על שמירת זכויות האדם וסיעת תומכיהם יכחי' דונו. אנו לא התייאשנו.

שכולם אוהבים לשטום. פלספי הקרנות והמיסבאות, לצד העיתור נאים והמחזאים והסופרים האיכותיים' וכל עדת הנהנתנים זרוקי-הבגדים אך עתירי-ה' אמצעים, דליהכשרונות אך ברוכי-היוםרות, כל אלה הקוראין לעצמם, שמאל' בעונותי' הם האינטלקטורשיקים האופנתיים, בצד כמה פלסטינאיראוה מתייפפים המוכרים את רגי החקאי והנאקאי, כל אלה מסרכים להכיר במציאות, המציאות האכזרית, שלא השתנ' תהיכמעט חרף השינויים המתרחשים-מעד' נות כארופה, או בין ברית-המועצות לאר' צות הברית. וגם שם, כארופה, אילו היה קם אריק שרון' אירופי, ומוזהים מפני איחוד' מחרש של שתי הגרמניות (אשר משמעו מילחמת-עולם שלישית תוך דור), היו לוע' גים לו מסתופפיה-מיסבאות מעשניהפוט, או מכרטייהקתדרות מעשניהמקטרות, וכל האינטליגנציה התלושה הזאת.

השר אריאל שרון
פיתרון נוסח אלג'יריה

שיחקה לו השעה, ומצבה-הכלכלי של צר' פת השתפר — לא, לא כתוצאה מהחלטתו — באותם זמנים עגומים. מרבית, לוחמי' הפל'ן, שגלחמו' מתננים וממרוקו, יושבים כיום בשווייץ, ונהנים מן הכספים-האדירים אשר גייסו אחיהם, וקומץ צרפתים שמאלנים, כפריו של ימי-המלחמה. התמרדות הקא' בליים בארוניהם-הערבים היא רק שאלה של זמן. כך גם התמרדות ישראלים-מישור-החוף בארוניהם החדשים, פלסטיני ירון המיזרחית והמערבית.

במלחמת-הלבנון הורדנו, אני ובני-בכורי, את הפרופיל-הרפואי הצבאי שלנו ב-50 אח' זים כל-אחד: אלפים נפצעו קשה יותר; מאות רבות נטמנו באדמה, וכמירכז נחשפו ליקויים רציניים כרמת-הפיקוד של צה"ל. ואף-על-פי' כן, רק טיפוסים נחרצים כמו שאל או שרון עשויי להועיל לנו, במישור הפראקטי, ה' קיומי. ומי שרוחה את אריק שרון היום, עתיד לקבל את יוסי שריד מהר. ליבורביץ', פלוסר' וכל שאר החבראי-הפוזמקאות ממשיכו להתריע ולהתרוט מזוכרת-יבתי' או ממאיר-שפיה.

ולשימעי'ן סרס, אביאבות החתרנות והפלגנות, יהיה שפע-פנאי לקרוא ספרים ממש, במקום סתם ברשויות. אריק שרון לא מספיק טוב בשבילכם, קינדערליך? תקבלו את דדי צוקר כמנהיג. מתאים לו.

טד נדיש אין מה לעשות — רק שרון יכול!

לא משנה מה יאמרו או יעשו עתה היהודים, ומה ישירו הברבורים או יקוננו הבונים, הישמעאלים עומדים לקבל מדינה 'דמוקרא' טיחילונות' נוספת. זה רק עניין של זמן, זמן קצר מאוד מבחינה פלסטינית, זמן שאול מבחינת פיתרון-הסופי של בעיית הקור' היהודי בלב האומה הערבית.

סופה של פלסטין והסתפה, בסופו של רבר, אל ירון. ובעוד ישראל תטוס כסוגיית היכן טעינו' — יעסקו הבוואשים, הכובנים והחמרנים הללו, המרצחיס-בנו מטעמי טירוף דתי מדברי לאומני, בהגשמת השלב-האחרון בהכחדתה של מדינת היהודים, הפרח שהעז להשתרש כמרמנה המיזרחית-תיכונית.

עקב נבערותנו בהוויות המיזרחית-תיכונית הזה (ויילולנו באחינו יוצא-יערב, שטענו כי מיטיבים הם להכיר את הישמעאלים; אפילו ראינו בהם סתם ערבים-בני-דתי-משה, המת-קנאים ומתייראים מחרבה-האיסלאם); וכן עקב רצוננו שלא לדמות לקלגסי מן הזן-האירופי הידוע; וכן עקב מוצאם-הפלונני של רבים מקי ברנטינו, עקב אלה העוד טעמים-רבים אחרים — אין שגיאה שלא שגינו, בנטוננו להתחמק מן הפרעות-הישמעאליות האחרונות.

במידה שבה אני חוקר את הרצוי, הנאור, המתקדם, האנושי, הסובלני, המתירני, הש' מאלני, לעומת המציאות המתחוללת במיזרח הרחוק או באמריקה-הדרומית, לבכט במיד רחבת-הינחון, כרדמבידה אני מודהה עם תפיסתו של 'האיכר הנבער' אריאל שרון, המדינאי

כדי להישרר באינתיפאדה הבאה, לא נוכל לחזור יותר על שגיאות. נצטרך לזנוח את התפיסה של פעולות-תגמול למפרע, ולאמץ את גישתו של גנרל-האוויריה הצרפתי שאל, היחיד אשר הצליח לחסל את זרועי' תיריה-צבאיות של אף-אליאן באלג'יריה: להפוך את הציידי לניצודים, לפעול בנוקשות-רבה פעולות מנע ופעולות על-החשבון: לעגשו ענישה-סיביתית מתונה בנסיבות הריגות, אך ענישה-נקודתית אכזרית — הן, איוז מילה גסה, מפגרת — בנסיכות יומיומיות. וכעיקר — ליליות. שילטונות-הביטחון יצטרכו ל' גיים כחות-ימחץ מתנדבים, נושקים וחרוצים, אשר יעסקו ללא-הרף במשימה אחת, שלא תהיה 'דיכוי' או 'מיגור' או 'הרתעה' אלא